

STAV I CILJEVI PROGRAMA HSSČKŠ

Predgovor

Iz Jugoslavije smo izašli obliveni krvlju čistog i pravog domoljublja čvrsto vjerujući u svoju slobodu i nezavisnost od bilo kakve i bilo čije tuđe vlasti. Vjerovali smo u svoj vlastiti suverenitet.

Za života našeg prvog predsjednika izvojevali smo kako **unutarnji** tako i **vanjski suverenitet**.

Što je to točno naš izborni **unutarnji suverenitet**?

To je donošenje našeg ustava, zakona, naš ponos himna, zastava i grb, vojske i monete – kune.

A što je bila naša težnja, naš drugi dio sna ostvarenja **vanjskog suvereniteta**?

Težnja za nezavisnošću i ravnopravnošću sa ostalim zemljama. Živjeli smo za slobodnu stvarnost u kojoj će biti nedopustivo uopće pomisliti, a kamo li dozvoliti drugim državama da nam kroje i upliću se u naš razvoj. No, naša euforija vjerovanja u napokon bolje sutra je polako gašena.

Danas, još mnogi nisu svjesni, da smo iz **Jugoslavije** uvedeni u **Euroslaviju** zahvaljujući prihvaćanju ulaska u proces **globalizacije** čime smo izgubili, tj. **odrekli se dijelova unutarnjeg i vanjskog suvereniteta**.

Zbog integracije – ulaska u NATO sustav, na neki način, smo izgubili vojsku, a ne zaboravimo da je taj isti NATO, u doba našeg krvavog obrambenog rata, statusom promatrača čekao ishod naše borbe.

Gledajući našu valutu – kunu u gospodarskom suverenitetu ostalo je jako malo. Pod tim smatramo kako smo kroz sve ove godine izgubili sposobnost da upravljamo novčanim tokovima, jer smo internacionalizirali vlasništvo banaka, te one u stvari nama diktiraju sudbinu provodeći interes svoje matične zemlje od kuda jesu.

Izgubili smo energetska neovisnost, samostalnost. Od zemlje bogate prehrambenim resursima postali smo uvoznici hrane. Dozvolili smo minorno postojanje proizvodne ekonomije te se prepustili pretežito uslužnoj. Nemamo razvijenu ekonomiju i kao država smo prezaduženi i siromašni, te ovisimo o drugima.

Dozvolili smo da nam kako strane korporacije tako i pojedine naše nametnu stil života u kojem je profit stavljen ispred čovjeka uz enorman pad moralnih vrednota. Još mnogima nije jasno da na tuđoj moći nema opstanka niti pojedinaca, niti naroda.

Dozvolili smo da nam kroz svih ovih godina grupacije vlasti, vođene svojim interesima, uvedu neoliberalizam kao farsu potpuno slobodne tržišne ekonomije na svjetskom nivou, dok u stvarnosti su to iskoristili, od samih početaka, za perfidno odigrane pretvorbe i privatizacije u svojoj vlastitoj državi. U našoj zemlji. U našoj Hrvatskoj.

Kod nas nema slobodne tržišne konkurencije, jer smo ekonomski slabi i kahektični, a vlast je u rukama brojčano male, uske „elite“ političara i njihovih podobnih poduzetnika, znanstvenika, bankara, novinara i drugih „uglednika“. Zar smo zaista ušli u Euroslaviju pod onom starom : „Vidjela žaba gdje se konji kuju pa i ona digla nogu“?

Ako nam treba, a znamo, kroz našu bogatu povijest, da nam treba vođa koji će biti spreman nositi se sa teretom odgovornosti upravljanja i vođenja nam naše Hrvatske, zar smo sada već toliko otupljeli da se ne možemo probuditi iz Euroslavenske narkoze?

Ne želim da naša zemlja bude dio ovakve EU, ne takve u kojoj je sada, jer što smo dobili od nje za naše novce? Formu bez sadržaja, ali zato „Imamo Hrvatsku“!

Vjerujem da se sada naš pokojni dr. Franjo okreće u grobu.

Nedjeljko Babić
Predsjednik HSSČKŠ-a